

2. 7. 2025

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Sankční povinnost odevzdání řidičského průkazu v implikační souvislosti

Právní věda i prostá racionalita navádí k tomu, že práva nemohou existovat bez povinností. V tomto chápání je pak nabytí řidičského oprávnění a k tomu držení řidičského průkazu doprovázeno dílčími povinnostmi, které musejí být podle okolností splněny. Jednou takovou povinností je odevzdání řidičského průkazu při pozbytí řidičského oprávnění, a to např. v důsledku uložení trestu zákazu činnosti. S největší pravděpodobností totiž bude mít ten, komu byl trest uložen zájem na tom, aby mu bylo po uplynutí jeho poloviny upuštěno od zbytku dalšího výkonu.

Při podání návrhu na upuštění od zbytku výkonu trestu je však správní orgán povinen zkoumat splnění několika dílčích podmínek, které následně hodnotí v rámci své diskreční pravomoci. Jednou z těchto podmínek je prokázání způsobem svého života, že další výkon tohoto trestu už není potřebný. Jak mají správní orgány k posuzování této podmínky přistupovat a jak podle ustálené praxe přistupují bude předmětem tohoto příspěvku.

Porušení povinnosti odevzdat řidičský průkaz v důsledku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel

V ohledu na výše uvedené platí, že nabytí řidičského oprávnění a poté i vydání řidičského průkazu má svoje podmínky, čemuž odpovídají i podmínky pro jeho ztrátu, resp. odnětí či pozbytí. Jednou z takových možností je pozbytí řidičského oprávnění v důsledku zmíněného uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, a to dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byl takový trest uložen.[\[1\]](#)

V případě uložení správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel rozhodnutím správního orgánu vzniká ex lege povinnost obviněného řidiče k tomu, aby ve lhůtě pěti pracovních dní na příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností (dle místa jeho trvalého pobytu) odevzdal svůj řidičský průkaz.[\[2\]](#) Nesplnění této zákonné povinnosti naplňuje skutkovou podstatu trvajících přestupku, kdy protiprávní stav trvá až do doby odevzdání řidičského průkazu.[\[3\]](#) Uložení trestu zákazu činnosti totiž ztrácí (pozbývá) držitel řidičské oprávnění, proto řidičský průkaz přestává plnit svoji osvědčující funkci.

Na základě výše uvedeného si lze položit otázku toho, jakou společenskou škodlivost vykazuje jednání pachatele, který se "opozdí" s odevzdáním řidičského průkazu? Obecně lze tradovat, že škodlivý následek neodevzdání řidičského průkazu se váže k potencionálně nežádoucímu stavu, kdy držitel takového řidičského průkazu, který pozbyl řidičské oprávnění, zvyšuje riziko toho, že by mohl hypoteticky „vyprázdněným“ řidičským průkazem uvádět třetí osoby v omyl týkající se existence nebo trvání jeho řidičského oprávnění (např. i policisty při silniční kontrole).[\[4\]](#)

Podle mého názoru je však zásadní rozdíl v tom, když pachatel přestupku neodevzdá řidičský průkaz vůbec, např. s odůvodněním (alias výmluvou) toho, že jej ztratil, nebo jej odevzdá s poměrně dlouhou časovou prodlevou, nebo k odevzdání dojde jen s „nepatrným“ zpožděním. Uvedené situace však nelze chápat izolovaně, neboť i v nich je třeba přihlížet a zkoumat řadu proměnných okolností či

skutečností.

První scénář se jeví neotřesitelný, ale nemusí tomu tak být. Ohlášená ztráta řidičského průkazu bude představovat objektivní překážku odevzdání řidičského průkazu, a to nehledě na její autenticitu. V takovém případě si však dotčená osoba nikterak zásadně nepomůže, neboť bude nucena zažádat o vydání nového řidičského průkazu, který ji bude vydán až v době, kdy nabyde zpět řidičské oprávnění. U relativně krátkodobě uložených trestů zákazu řízení motorových vozidel, a to řádově v délce trvání do 6 měsíců, může faktický stav vydání nového řidičského průkazu vyrovnat stav de iure týkající se vykonání uloženého trestu. Podle našeho názoru si zde dotčená osoba nikterak výrazně nepomůže k tomu, aby urychlila navrácení řidičského průkazu.

Druhá situace je odlišnější, neboť dojde-li k odevzdání řidičského průkazu s větší prodlevou, např. 5 či 10 a více dnů po zákonné 5ti denní lhůtě určené k jeho odevzdání, tak nebude splněna podmínka jeho řádného odevzdání. Samozřejmě není vyloučeno, že i v takovém případě mohou nastat objektivní překážky, které by však měla povinná osoba řádně správnímu orgánu doložit. Třetí předestřený případ se týká situace, kdy povinný odevzdá řidičský průkaz, a to např. jen jeden den po uplynutí zákonné 5ti denní lhůty, tj. odevzdá jej až den šestý. V takovém případě máme za to, že bude záležet na přístupu správního orgánu a jeho volné úvaze, jestli vyhodnotí vzhledem k širším skutkovým okolnostem (ne)splnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Správní uvážení je však limitováno tím, že nesmí dojít k výkladu práva a zvolenému postupu v neprospěch účastníků řízení.[\[5\]](#)

Formální nebo materiální přístup k upuštění od zbytku výkonu trestu a navrácení řidičského průkazu

Na prvním místě je třeba poukázat na to, že na upuštění od zbytku výkonu trestu zákazu činnosti není právní nárok, když závisí jen na úvaze správního orgánu, jestli takové žádosti (návrhu) vyhoví či nikoliv. Upuštění od zbytku výkonu tohoto trestu je podmíněno několika podmínkami, které musejí být splněny kumulativně. Za první podmínku se považuje prokázání řádného způsobu života, tj. povinnost pachatele prokázat, že způsobem svého života (příp. provedením účinných opatření) není další výkon takového nezbytný.[\[6\]](#) Druhá podmínka říká, že zvláštní právní úprava (zákon) nesmí upuštění od zbytku výkonu trestu vylučovat. Třetí podmínka je vázána na splnění primárně uloženého peněžitého trestu (pokuty), kdy muselo dojít k jejímu uhrazení, nebo sjednání splátkového plnění.[\[7\]](#) Druhou a třetí podmínku považujeme za dostatečně konkrétní, proto se nadále budeme zaobírat první podmínkou, která kalkuluje s abstraktním právním pojmem. Samozřejmě platí, že konkrétní pachatel se nesmí dopustit žádného dalšího dopravního přestupku v době uloženého trestu. Vyjádření skutečnosti toho, že pachatel musí prokázat zbytnost dalšího výkonu zmíněného trestu de facto znamená, že si to musí ex post zasloužit.

Z hlediska našeho zájmu se nadále budeme zaobírat nejednotnou administrativní praxí, která přistupuje napříč jednotlivými kraji a úřady v ČR k posuzování (ne)splnění podmínky prokázání vedení "řádného" způsobu života odlišně.[\[8\]](#) Z hlediska obecných východisek je třeba pamatovat základních principů ovládajících správní řízení, a to zásady předvídatelnosti a legitimního očekávání, jakož i zásady veřejné správy jako služby veřejnosti, ale i dalších principů dobré veřejné správy.[\[9\]](#) Aplikační problém nastává při výkladu zákona, kdy některé správní orgány přistupují k podmínce prokázání řádnosti způsobu vedení života restriktivně. Podle našeho názoru je na posuzování této podmínky třeba nahlížet v širších materiálních souvislostech a okolnostech, a to nejen vůči jednotlivým zásadám ovládajícím správní řízení a činnost veřejné správy, ale toliko i vůči funkci, kterou mají správní tresty plnit.

Ukazuje se, že mnohá administrativní praxe je taková, že nedochází k upuštění od zbytku výkonu správního trestu, pokud žadatel (navrhovatel) neodevzdal řidičský průkaz ve zmíněné pěti denní

zákoně lhůtě. V mnohých případech došlo ke splnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz nikoliv v pěti denní lhůtě od právní moci rozhodnutí, ale až po uplynutí této lhůty (např. i s jednodenním zpožděním). Takovou praxi považujeme za přijatelnou v případě pachatele, který je v oblasti silničního provozu recidivistou, tj. že má v centrální evidenci řidičů zaznamenáno více přestupků v určité časové souvislosti (za poslední tři roky). Nadále je taková praxe pochopitelná u pachatele, který ztěžoval, záměrně prodlužoval či jinak mařil správní řízení o přestupku. O to více je pochopitelná za situace, že ke splnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz vůbec nedošlo, a to ani opožděně.[\[10\]](#)

Na druhou stranu považujeme výše popsanou praxi za neadekvátní u pachatele, který se po zjištění přestupku nevzpíral následkům svojí odpovědnosti, tj. s přestupkem souhlasil a uložené správní tresty akceptoval (více méně bez odporu). Pokud takový pachatel není recidivistou, tj. jedná se o nahodilé porušení dopravních předpisů, tak si lze jen stěží představit, že nevede řádný způsob života. Nicméně, pokud takový pachatel nestihne odevzdat řidičský průkaz ve zmíněné pěti denní zákoně lhůtě, ale až třeba šestý den, tak je dle mého názoru třeba zkoumat to, proč se tak stalo, jestli pro objektivní nemožnost k jeho odevzdání, nebo subjektivní (ne)omluvitelnou.[\[11\]](#) Domnívám se, že není správné dojít k formální paušalizaci toho, že nedošlo-li k odevzdání řidičského průkazu v pěti denní lhůtě, tak to má automaticky za důsledek to, že správní orgán uváží o nesplnění podmínky vedení "řádného" způsobu života, tj. takové, která znamená, že další výkon uloženého trestu není nezbytný alias potřebný.

V dnešní době, kdy bývají správní řízení o dopravních přestupcích ztěžována nebo přímo paralyzována procesními kverulanty, tak by svým způsobem měla být zohledněna i ta skutečnost, jak se dotýčný pachatel stavěl ke své odpovědnosti za přestupek. V žádném případě tím nechceme naznačit, že by se měl tvořit prostor pro nějaký favoritismus, tj. shovívanému upřednostnění jednoho před jiným, což by narušovalo princip rovnosti. Avšak by nemělo být zapomínáno na funkci správních trestů, která nespočívá jen v represii, ale toliko i v prevenci. Podle mého názoru je potřebné se vyvarovat reverznímu efektu správního trestu, tj. že namísto, aby došlo k polepšení pachatele přestupku nejen po stránce toho, že už nebude protiprávní činnost spočívající v porušování dopravních pravidel opakovat, ale i upevnění jeho přesvědčení v tom, že veřejná správa funguje spravedlivě a je schopná a především ochotná přihlídnout okolnostem spáchaného přestupku, jakož i osobě pachatele, tak dojde v důsledku přepjatého formalismu a striktnímu lpění na textaci zákona k tomu, že správní trest do budoucna zapříčiní jen to, že napříště už tentýž pachatel nebude ke svojí odpovědnosti přistupovat kladně, ale bude činit vše pro to, aby se jejím nepříznivým následkům vyhnul nebo je alespoň oddálil.[\[12\]](#) Stávající judikaturní praxe totiž říká, že správní orgán má při rozhodování o žádosti (návrhu) na upuštění od zbytku výkonu trestu zákazu činnosti zkoumat mj. i osobu pachatele a možnost jeho nápravy.[\[13\]](#)

Podle mého názoru restriktivním výkladem zákona není možné dojít k závěru, že u pachatele, který již od počátku plní všechny svoje povinnosti a k vyvození svojí odpovědnosti přistupuje s akceptací následků, tak není možné dojít k tomu, že jen a pouze na základě jednodenního zpoždění s odevzdáním řidičského průkazu nebude naplněna první podmínka k upuštění od zbytku výkonu trestu zákazu činnosti. Správní orgán by se měl ptát, co je příčinou porušení zákoně povinnosti odevzdat řidičský průkaz, a to nehledě na naplnění skutkové podstaty tomu odpovídajícího přestupku. V souvislosti s tím se dostáváme k dichotomii stavu právního a stavu faktického. De facto totiž nedošlo k odevzdání řidičského průkazu v zákonem stanovené lhůtě pěti dní, což je objektivně dané. De iure však zákon předpokládá následek v podobě odpovědnosti za takové protiprávní jednání, kdy bude pachatel potrestán za přestupek dle ust. § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu.[\[14\]](#)

V nikoli málo případech však tento následek nenastává, tj. příslušný správní orgán, který je zpravidla odlišný od správního orgánu, který trest zákazu činnosti uložil, nepřistoupí k vyvození odpovědnosti

za přestupek neodevzdání řidičského průkazu v zákonné lhůtě. Nicméně v takovém případě stále platí princip presumpce nevinny, kdy se na pachatele takového přestupku (podezřelého) hledí jako na nevinného, a to do doby jeho pravomocného uznání vinným. Administrativní praxe je pak taková, že tatáž fyzická osoba sice není uznána vinnou za spáchání přestupku neodevzdání řidičského průkazu, ale následně jí je v dispozičním řízení o upuštění od zbytku výkonu správního trestu nevyhověno s odkazem na to, že v zákonné lhůtě neodevzdala řidičský průkaz.

Některé správní orgány se brání s poukazem na skutečnost, že dílčí podmínky k umožnění upustit od výkonu zbytku správního trestu uveřejňují na svých internetových stránkách, což respektuje princip transparentnosti veřejné správy a posiluje princip předvídatelnosti, resp. legitimního očekávání a právní jistoty.[\[15\]](#) V dnešní době je uveřejňování dílčích podmínek vedoucích k upuštění od výkonu zbytku správního trestu na webových stránkách v prostředí internetu snad až samozřejmé.[\[16\]](#) Jednotlivé principy je samozřejmě nezbytné respektovat, což nevyklučuje možnost se v odůvodněných případech podle zvláštních okolností od nich odchýlit.[\[17\]](#) Ryze formalistický přístup správních orgánů se tak nemusí jevit odpovídající, resp. přiměřený v kontextu postulátu jednotnosti právního řádu.[\[18\]](#) Přehnané lpění na principu legitimního očekávání by nemělo upozadit princip ochrany důvěry v právo, který neznamena jen víru v přesné respektování textu právního předpisu, ale i důvěru v jeho trvalou interpretaci.[\[19\]](#) Ani předvídatelnost práva však nesmí být vykládána v neprospekch účastníka řízení, a to bez ohledu na funkci právní regulace.[\[20\]](#)

Osobně se domnívám, že odkáže-li se správní orgán při zastavení řízení o upuštění od zbytku výkonu uloženého správního trestu na odůvodnění toho, že povinná osoba nesplnila zákonnou povinnost odevzdat řidičský průkaz v 5ti denní lhůtě, aniž by přihlédl k tomu, že taková osoba neměla žádnou deliktní minulost, akceptovala následky svojí odpovědnosti a řádně uhradila uloženou pokutu, ale především toho, za jakých okolností došlo ke zpoždění s odevzdáním řidičského průkazu, tak uvedená argumentace správního orgánu nemůže dlouhodobě obstát. Za předpokladu, že by žadatel prokázal, že v zákonné 5ti denní lhůtě, která např. počala běžet v podělí a končila v pátek, nebyl objektivně schopen odevzdat řidičský průkaz, protože byl nucen náhle a nečekaně krátkodobě odcestovat do zahraničí, čímž řidičský průkaz odevzdal hned v pondělí po svém návratu, tak mám za to, že není možné uvažovat a prohlásit, že taková osoba nesplnila svoji povinnost, tj. nevedla řádný způsob života.[\[21\]](#)

Závěr

Zastávám názor, že správní orgány by měly k posuzování žádostí o upuštění od zbytku výkonu trestu zákazu činnosti přistupovat v materiálním pojetí. Bez dalšího to však neznamena, že formální přístup by měl být upozaděn, když je ovšem žádoucí a správné vyhnout se přepjatému formalismu. Každou žádost o upuštění od zbytku výkonu trestu je tak třeba hodnotit s náležitou pečlivostí k individualitě každého případu a osoby, jakož i vyvarovat se automatizovaného vyřizování věcí.

Správní orgán by si tak měl ověřit deliktní minulost žadatele, tj. u řidiče nahlédnout do jeho evidenční karty a zjistit, jakých přestupků a v jakém časovém horizontu se dopustil. Následně by se měl zaobírat tím, jestli dotyčný pachatel uhradil uloženou pokutu, nebo si zajistil její splácení. Posléze by se měl nejpečlivěji zabývat zkoumáním naplnění podmínky vedení řádného způsobu života, u které by se neměl restriktivně omezovat jen na zkoumání toho, jestli došlo k odevzdání řidičského průkazu v zákonné 5ti denní lhůtě, ale i příp. toho, s jakým zpožděním došlo k odevzdání, jestli pro objektivní nebo subjektivní příčiny. Z pohledu dnešní administrativní praxe by měl přihlédnout k tomu, jak se pachatel přestupku stavěl k následkům svojí odpovědnosti a jak přispěl k naplnění účelu přestupkového řízení.

S trochou nadsázky si troufám říct, že administrativní praxe je v tomto směru nejednotná, když v každém kraji, ale i u každého správního orgánu může být taková předmětná žádost dotčené osoby

posouzena a rozhodnuta odlišně. Tento stav neodpovídá principům dobré veřejné správy, ale ani těm dílčím, které obsahuje správní řád. Obecně vzato nemůžeme za dobrou veřejnou správu považovat stav, kdy jeden správní orgán bude posuzovat podmínky pro vyhovění žádosti v materiálním pojetí, čímž uzavře, že jsou splněny a od zbytku trestu upustí, zatímco jiný správní orgán ryze formalisticky uvede, že nedošlo k splnění podmínek a řízení tak zastaví. Instančně nadřazený orgán je pak postaven do stejné nelehké pozice, a to nemluvě na případný soudní přezkum v rámci správního soudnictví.

Bezesporu je nezbytné respektovat jednotlivé zásady správního řízení, přičemž stávající administrativní praxe nemá směřovat ke konzervaci, ale spíše k vyhlížení obzoru vhodnějšího respektování proporcionality mezi soukromými a veřejnými zájmy. S ohledem na princip předvídatelnosti a legitimního očekávání je třeba konstatovat, že ryze předvídatelné řešení se má proporcčně prosazovat především u snadných záležitostí, přičemž u těch složitějších případů může být správné hledat důvody k přijetí jiného závěru, než jen toho ryze ustáleného a nejsnazšího.[\[22\]](#)

JUDr. Mgr. Bc. Štěpán Kořínek

Asistent soudce

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích

Seznam použitých zdrojů

BERAN, T. *Dopravní přestupky v praxi*. Praha: C. H. Beck, 2025. 220 s. ISBN 978-80-7400-964-8.

BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA, S., PRŮCHA, P., RIGEL, F., ŠŤASTNÝ, V. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2022. 580 s. ISBN 978-80-7676-419-4.

HRABCOVÁ, D. (ed.) *Moderní veřejná správa a ombudsman. Sborník příspěvků přednesených na vědecké konferenci*. Brno: MU, 2005. 174 s. ISBN 80-210-3792-X.

JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2025. 1173 s. ISBN 978-80-7400-992-1.

MATES, P. Požadavek předvídatelnosti ve správním právu. In *Právní rozhledy*, 2012, roč. 20, č. 12, s. 445-447. ISSN 1210-6410.

MATES, P., FIALA, Z. Trest zákazu činnosti za přestupek. In *Trestněprávní revue*, 2024, roč. 23, č. 2, s. 120-124. ISSN 1213-5313.

Nález ÚS ze dne 11. 02. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 31/03.

Nález ÚS ze dne 27. 03. 2008, sp. zn. I. ÚS 2373/07.

Nález ÚS ze dne 05. 12. 2012, sp. zn. IV. ÚS 444/11.

Usnesení NSS ze dne 24. 10. 2024, č.j. 5 As 24/2024-50.

Rozsudek ESLP ze dne 16. 02. 2021 ve věci Stichting Landgoed Steenberg en a ostatní proti Nizozemsku, stížnost č. 19732/17.

Rozsudek NSS ze dne 27. 09. 2007, č.j. 7 As 29/2007-58.

Rozsudek NSS ze dne 24. 06. 2010, č.j. 5 As 73/2009-91.

Rozsudek NSS ze dne 19. 04. 2012, č.j. 7 As 137/2011-52.

Rozsudek NSS ze dne 30. 09. 2014, č.j. 9 As 93/2014-27.

Rozsudek NSS ze dne 27. 01. 2016, č.j. 4 As 268/2015-27.

Rozsudek NSS ze dne 19. 02. 2019, č.j. 9 As 394/2017-39.

Rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2022, č.j. 2 As 300/2021-47.

Rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2022, č.j. 2 As 66/2022-24.

Rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2024, č.j. 7 As 28/2024-21.

Vyhláška Ministerstva dopravy ČR č. [31/2001](#) Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů.

Zákon č. [361/2000](#) Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. [250/2016](#) Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

[1] Ust. § 94a odst. 1 písm. a) zákona č. [361/2000](#) Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Ust. § 94a odst. 2 téhož zákona.

[3] Rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2022, č.j. 2 As 66/2022-24, jakož i bod 14 rozsudku NSS ze dne 24. 10. 2024, č.j. 7 As 28/2024-21.

[4] Rozsudek NSS ze dne 30. 09. 2014, č.j. 9 As 93/2014-27.

[5] Princip právní jistoty je u správního uvážení poměrně oslaben, když nesmí být zapomínáno na potřebu respektování zásady důvěry adresátů veřejné správy ve správní akty a jejich zákonnost a správnost (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 06. 2010, č.j. 5 As 73/2009-91).

[6] Ust. § 47 odst. 4 zákona č. [250/2016](#) Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

[7] JEMELKA, L., VETEŠNÍK, P. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář. Praha: C. H. Beck, 2025, s. 410-425.

[8] Jak stojí uvedeno v rozsudku NSS ze dne 12. 10. 2022, č.j. 2 As 300/2021-47, bodě 22: „...v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady nejednotnost ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva.“

[9] In concreto lze odkázat na ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tj. že účastníci právních vztahů mohou legitimně očekávat, že orgány veřejné moci budou ve skutkově a právně srovnatelných věcech rozhodovat obdobně (viz. rozsudek NSS ze dne 27. 09. 2007, č.j. 7 As 29/2007-58).

[10] Srov. usnesení NSS ze dne 24. 10. 2024, č.j. 5 As 24/2024-50, nebo i případ plně vědomého neodevzdání řidičského průkazu rozebraný v rozsudku NSS ze dne 27. 01. 2016, č.j. 4 As 268/2015-27.

[11] V jedné z řešených kauz, která došla až kasačního přezkumu u NSS, se stěžovatel (přestupce) odkazoval na skutečnost, že sdělením oprávněné úřední osoby byl informován o tom, že řidičský průkaz být odevzdán nemusí. V rámci usnesení NSS ze dne 24. 10. 2024, č.j. 5 As 24/2024-50, však NSS vyzdvihl to, že stěžovatel byl informován pouze o tom, že z neodevzdání řidičského průkazu nebudou činěny žádné důsledky v podobě možné penalizace, ale nedošlo k ujištění v tom smyslu, že by nemusel odevzdat řidičský průkaz. V následném bodu 24 tohoto vzpomenutého usnesení NSS vyzdvihl skutečnost, že nesplnění povinnosti odevzdání řidičského průkazu představuje nezodpovědná počinání, pro které není možné uvažovat o vymizení společenské škodlivosti.

[12] Obdobné názory lze vysledovat i v širších souvislostech činnosti veřejné správy, kde dochází k ustupování předvídatelnosti směrem k optimalizaci společenských zájmů, když ani požadavek ryzí předvídatelnosti nemusí být vždy správný, čímž by nesl potenciál vyvolání reverzního efektu, tj. jiného než sledovaného (viz. náleží ÚS ze dne 11. 02. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 31/03).

[13] Při rozhodování o návrhu na upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti je pachatel hodnocen i z hlediska jeho možné nápravy, když se správní orgán může zabývat i dříve projednanými přestupky. Případně zjištěná recidiva však není sama o sobě a bez dalšího dostatečným důvodem k nevyhovění takového návrhu (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 02. 2019, č.j. 9 As 394/2017-39).

[14] K tomu třeba upozornit na fakt, že judikатурní praxe dospěl k tomu, že materiální stránka jednání proti ust. § 94a a ust. § 102 zákona o silničním provozu bude vyloučena pouze na základě existence zvláštních okolností, tj. okolností hodných zvláštního zřetele (viz. rozsudek NSS ze dne 19. 04. 2012, č.j. 7 As 137/2011-52).

[15] Tomu svědčí i postoj ESLP, když lze odkázat na rozsudek tohoto soudu ze dne 16. 02. 2021 ve věci Stichting Landgoed Steenberg en a ostatní proti Nizozemsku, stížnost č. 19732/17.

[16] S odkazem na rozsudek ESLP ze dne 16. 02. 2021 ve věci Stichting Landgoed Steenberg en a ostatní proti Nizozemsku, stížnost č. 19732/17, je třeba ozřejmit závěry, ke kterým tento soud dospěl, když především vyzdvihl fakt, že informace musejí být dostupné předem stanoveným a zveřejněným způsobem tak, aby byly snadno přístupné dotčeným osobám. Respektive musí být umožněno seznámení se s potřebnými informacemi dopadajícími mj. na velké počty blíže neurčených

osob, tj. veřejnost. Elektronickou komunikaci mezi správními orgány a jednotlivci tak ESLP označil za pozitivní, když nese potenciál přispění k vytvoření dostupnější a efektivnější veřejné správy.

[17] ŠIMÍČEK, V. Předvídatelnost rozhodování jako základní princip dobré správy. In HRABCOVÁ, D. (ed.) Moderní veřejná správa a ombudsman. Sborník příspěvků přednesených na vědecké konferenci. Brno: MU, 2005, s. 45-46.

[18] Srov. nález ÚS ze dne 05. 12. 2012, sp. zn. IV. ÚS 444/11, bod 23.

[19] Nález ÚS ze dne 27. 03. 2008, sp. zn. I. ÚS 2373/07.

[20] MATES, P. Požadavek předvídatelnosti ve správním právu. In Právní rozhledy, 2012, roč. 20, č. 12, s. 445-447.

[21] Samozřejmě za předpokladu, že svoji faktickou nemožnost odevzdat řídičský průkaz věrohodným způsobem správnímu orgánu doloží, resp. prokáže.

[22] MATES, P. Požadavek předvídatelnosti ve správním právu. In Právní rozhledy, 2012, roč. 20, č. 12, s. 445-447.

Další články:

- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Aktuální judikatura k holdingovým strukturám](#)
- [Exkluzivita má svou cenu. NSS se vyjádřil k nájemnému mezi spojenými osobami](#)